DUINHAGEDISSEN OP DE FIETS

Kees Bras

Op een warme zomernamiddag reed ik in 2004 op mijn oude zwarte fiets voldaan naar huis na een frisse duik in zee. Vanuit het Westduinpark was ik net Duindorp (Zuid-Holland) ingereden, toen ik achterom keek. Ik was hogelijk verbaasd toen ik bovenop mijn fietstas een duinhagedis zag, een vrouwtje. Achter mijn rug kon ze blijven zitten zonder van de fietstas te waaien. Ik draaide direct, om dit beestje in haar natuurlijke biotoop terug te zetten. Ik reed terug naar de strandopgang waar ik altijd mijn fiets zet. De hagedis heeft ruim vijf minuten achterop de fiets gebalanceerd! Pas toen ik echt stilstond sprong ze van mijn fiets af en schoot ze weg onder duindoornstruiken. Groot was mijn verbazing toen ik in juli 2005 een duinhagedis zag zitten die zich trachtte te verstoppen achter mijn fiets… in de gang van ons huis. Ditmaal was het een stevig gebouwd mannetje. Ik was de vorige avond van het strand terug gekomen, dus hij moest er al een hele dag zitten. Hij was bijna 15 cm lang en zwaarder gebouwd dan het vrouwtje van vorig jaar. Hij had een prachtig, heldergroene kleur en een rij zwarte stippen met witte stippen erin langs de flanken.

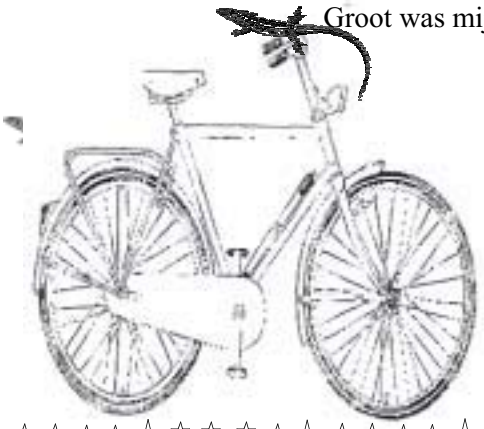

Ik gooide mijn plannen van die dag direct om, want ook hem wilde ik zo snel mogelijk terugbrengen. Hoewel ze gewoonlijk erg schuw voor mensen zijn liep hij vrijwillig naar mijn handen en duwde zijn kopje tegen mijn vingers voor ik hem in een kartonnen doosje deed. Bij het oppakken vertoonde hij ook geen bijtgedrag, wat duinhagedissen vaak doen. Opnieuw reed ik naar mijn favoriete strandopgang. Na het parkeren van de fiets zette ik het doosje uit de wind, deed het open en wachtte af. De duinhagedis maakte helemaal geen aanstalten om uit zijn beschutting te komen. Ik had niet al te veel tijd en schudde hem er voorzichtig uit. Ik keek naar hem, terwijl hij nog wat stond na te hijgen. Zodra ik mijn ogen wegdraaide en mijn aandacht verslapte, schoot hij in een oogwenk weg onder de duindoorns.

Bron: De Ratelaar 24(4):21-23.

POGING TOT KANNIBALISME OF NECROFILIE?

Edo Goverse

Bernhard Oosting uit Wageningen schreef: *"Op 1 mei 2005 rond twaalf uur deed ik de volgende waarneming onderlangs de stuwwal bij Wageningen. Op ongeveer 750 meter ten oosten van de Veerdam. Ik zag twee hazelwormen op het asfalt. Eentje ervan was dood en gezien het achterste gedeelte dat beschadigd was, waarschijnlijk een verkeersslachtoffer. Dit exemplaar was ongeveer twintig centimeter. Dit dier werd vastgehouden door een andere hazelworm, iets groter, zeg 25 centimeter. Deze hazelworm probeerde het dode dier zo te manoeuvreren dat hij een poging kon doen het dier op te eten, zo leek het mij. Eerst had hij hem aan de zijkant vast en via wat rollebollen later vooraan bij de kop. Hierbij sperde hij zijn bek geheel open en schoof zijn kaken van onder en boven over de bek van het andere dier heen om hem zo naar binnen te schuiven. Het zag er net zo als uit als een slang met een muis doet. Na enige pogingen en weer wat rollebollen liet hij het dier los. Daarna pakte hij hem nog een keer bij het achterste gedeelte vast en deed daarbij ook zichtbaar pogingen het dier op te eten wat door de grootte weer mislukte. Tenslotte liet hij het dode dier los en gleed van het asfalt het naastgelegen gras in langs de stuwwal. Ik heb dit voorval geïnterpreteerd als zou de hazelworm proberen om een reeds dode soortgenoot op te eten. Ik heb begrepen dat de dieren elkaar bij de paring ook kunnen bijten. Ik heb paargedrag nooit als zodanig waargenomen en kan dit dus ook niet vergelijken met wat ik zag."*